

Zasjedanje svećeništva

opći sabor

Zasjedanje svećeništva

2. listopada 2010.

Oholost i svećeništvo

oholost

poniznost

svećeništvo

služenje

opći sabor

Oholost i svećeništvo

predsjednik Dieter F. Uchtdorf

drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Oholost je prekidač koji isključuje svećeničku moć. Poniznost je prekidač koji ju uključuje.

Draga moja braćo, hvala vam što ste sakupili po čitavom svijetu za svećeničko zasjedanje općeg sabora. Vaša prisutnost pokazuje vašu predanost da stojite, gdje god da se nalazite, uz svoju braću koja nose sveto svećeništvo, služe i poštuju vašeg Gospodina i Otkupitelja, Isusa Krista.

Često mjerimo raspon našeg života događajima koji ostavljaju tragove u našim mislima i srcima. Mnogo je takvih događaja u mom životu, jedan od kojih se dogodio 1989. kada sam čuo bezvremensku propovijed predsjednika Ezre Tafta Bensona, »Čuvaj se oholosti«. U uvodu je naglašeno da je ova tema opterećivala dušu predsjednika Bensona već neko vrijeme.¹

Osjetio sam slični teret tijekom prošlih mjeseci. Poticaji Duha Svetoga potakli su me da pridružim svoj glas kao još jedan svjedok poruci predsjednika Bensona prenesenoj prije 21 godinu.

Svaki smrtnik ima ležernu, ako ne i intimnu vezu s grijehom oholosti. Nitko ga nije izbjegao; nekolicina ga nadvlada. Kada sam rekao svojoj ženi koja će biti tema mojeg govora, ona se nasmiješila i rekla: »Jako je dobro što govoriš o stvarima o kojima toliko znaš.«

Druga značenja *oholosti*

Isto se tako sjećam jedne zanimljive nuspojave utjecajnog govora predsjednika Bensona. Neko je vrijeme skoro postao tabu među članovima Crkve reći da su »ponosni« na svoju djecu ili domovinu ili da su »ponosni« na svoj rad. Sama riječ *ponos* je, čini se, postala izopćena iz našeg vokabulara.

U Svetim pismima nalazimo mnoge primjere dobrih i pravednih ljudi koji se vesele pravednosti i u isto vrijeme slave Božju dobrotu. Naš je Nebeski Otac sam predstavio svojeg voljenog Sina riječima: »U njemu mi sva milina.«²

Alma je slavio misao da bi on mogao »biti oruđe u rukama Božjim«.³ Apostol Pavao je slavio vjernost članova Crkve.⁴ Veliki misionar Amon je slavio uspjeh koji su on i njegova braća doživjeli kao misionari.⁵

Vjerujem da postoji razlika između ponosa na neke stvari i oholosti. Ja sam ponosan na mnoge stvari. Ponosan sam na svoju ženu. Ponosan sam na svoju djecu i unuke.

Ponosan sam na mladež Crkve, i veselim se njihovoj dobroti. Ponosan sam na vas, moja draga i vjerna braćo. Ponosim se što stojim rame uz rame s vama kao nositelj Božjeg svetog svećeništva.

Oholost je grijeh samouzdizanja

Koja je, dakle, razlika između ovakvog ponosa i onoga što je predsjednik Benson nazvao »sveopći grijeh«?⁶ Oholost je grešna, kao što je predsjednik Benson tako upečatljivo podučavao, zato što rađa mržnju ili neprijateljstvo i stavlja nas u oprečnost prema Bogu i našim bližnjima. U svojoj srži, oholost je grijeh usporedbe, jer iako započinje s »Pogledaj kako sam prekrasan i kakve sam divne stvari učinio«, čini se da uvijek završi sa »Stoga sam bolji od tebe«.

Kada su naša srca ispunjena ohološću, činimo teški grijeh, jer kršimo dvije velike zapovjedi.⁷ Umjesto da štujemo Boga i volimo svoga bližnjega, otkrivamo pravi predmet našeg štovanja i ljubavi - sliku koju vidimo u zrcalu.

Oholost je veliki grijeh samouzdanja. To je za mnoge osobni Rameumptom, sveto stajalište koje opravdava zavist, pohlepu i taštinu.⁸ Na neki je način oholost je iskonski grijeh, jer je prije polaganja temelja ove Zemlje oholost ispunila Lucifera, sina zorina »koji vlast imaše u nazočnosti Božjoj«.⁹ Ako oholost može iskvartiti jednog tako sposobnog i obećavajućeg kao što je on, ne bismo li trebali također ispitati vlastite duše?

Oholost ima mnogo lica

Oholost je smrtonosni rak. To je grijeh koji otvara vrata mnogim drugim ljudskim slabostima. U stvari, moglo bi se reći da je svaki drugi grijeh zapravo očitovanje oholosti.

Ovaj grijeh ima mnoga lica. On vodi neke da uživaju u zamišljenoj vrijednosti, uspjesima, talentima, bogatstvu ili statusu. Oni broje ove blagoslove kao dokaze da su »izabrani«, »superiorni« ili »više pravedni« od drugih. To je grijeh koji kaže »Hvala Bogu da sam posebniji od tebe«. U svojoj srži to je želja da nam se dive ili da nam zavide. To je grijeh slavljenja samog sebe.

Za druge, oholost se pretvara u zavist: oni gledaju ogorčeno na one koji imaju bolji status, više talenata ili više stvari od njih. Oni žele povrijediti, umanjiti i uništiti druge u pogrešnom i nedostojnom pokušaju za samouzdanjem. Kada oni kojima zavide posrnu ili pate, oni potajno slave.

Laboratorij sportova

Možda nema boljeg laboratorija za promatranje grijeha oholosti od svijeta sporta. Oduvijek sam volio sudjelovati i prisustvovati sportskim događajima. No priznajem, postoje trenuci kada je nedostatak uljudnosti u sportu neugodan. Kako to da normalno ljubazni i suosjećajni ljudi mogu biti toliko netolerantni i puni mržnje prema protivničkom timu i njegovim navijačima?

Promatrao sam sportske navijače kako omalovažavaju i demoniziraju svoje protivnike. Oni traže bilo kakvu manu i veličaju je. Opravdavaju svoju mržnju širokim uopćavanjem i primjenjuju ga na svakoga tko je povezan s drugim timom. Kada nesreća pogodi njihove protivnike, oni se raduju.

Braćo, na žalost danas previše često vidimo kako se takav isti stav i ponašanje prelijevaju u javnoj raspravi o politici, nacionalnosti i vjeri.

Moja draga braćo u svećeništvu, dragi moji učenici nježnog Krista, ne bismo li trebali sebi postaviti viša mjerila? Kao nositelji svećeništva, moramo shvatiti da sva Božja djeca nose isti dres. Naš je tim bratstvo čovjeka. Ovaj je smrtni život naše igralište. Naš je cilj da naučimo voljeti Boga i da pružimo tu istu ljubav našim bližnjima. Ovdje smo da bismo živjeli prema njegovom zakonu i uspostavili Božje kraljevstvo. Ovdje smo da bismo gradili, uzdizali, pošteno postupali i ohrabivali svu djecu Nebeskog Oca.

Ne smijemo udahnuti

Kada sam bio pozvan kao vrhovni autoritet, imao sam blagoslov da me podučavaju mnoga starija braća u Crkvi. Jednoga dana imao sam mogućnost voziti predsjednika Jamesa E. Fausta na sabor okola. Tijekom sati koje smo proveli u autu predsjednik Faust je iskoristio vrijeme da bi me podučio o nekim važnim načelima moga zaduženja. Objasnio je kako su milostivi članovi Crkve, posebice prema vrhovnim autoritetima. Rekao je: »Prema vama će se ponašati vrlo ljubazno. Govorit će lijepe stvari o vama.« Malo se nasmijao, a zatim rekao: »Dieter, budi zahvalan na tome. No nikada nemoj to udahnuti.«

To je dobra lekcija za sve nas, braćo, u svakom pozivu ili životnoj situaciji. Možemo biti zahvalni za naše zdravlje, bogatstvo, imetak ili položaj, ali kad počnemo to udisati - kada postanemo opsjednuti našim statusom, kad se usmjerimo na vlastitu važnost, moć ili ugled, kada uživamo u svom javnom imidžu i vjerujemo u ono što o nama kažu - tada počinju nevolje, tada oholost počinje razjedati.

U Svetim pismima ima mnogo upozorenja o oholosti: »Oholost rađa samo svađu, a mudrost je u onih koji primaju savjet.«¹⁰

Apostol Petar je upozorio da se »Bog protivi oholima, a poniznima daje milost«.¹¹ Mormon je objasnio: »Nitko nije mio pred Bogom, osim krotkih i poniznih srcem.«¹² Sukladno naumu, »što je slabo u očima svijeta, izabra Bog da posrami jake«.¹³ Gospodin to čini kako bi pokazao da je njegova ruka u njegovom djelu, da se ne bi u »mišicu tjelesnu pouzda[li]«.¹⁴

Mi smo sluge našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. Svećeništvo nam nije dano da bismo primali priznanja i uživali u slavi. Ovdje smo da bismo zasukali rukave i krenuli na posao. Zadatak koji nam je dodijeljen nije običan. Pozvani smo pripremiti svijet za dolazak našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. Ne tražimo vlastitu slavu, već dajemo hvalu i slavu Bogu. Znamo da je doprinos koji sami možemo dati mali, no ipak, dok primjenjujemo moć svećeništva u pravednosti, Bog može učiniti da se veliko i čudesno djelo izrodi kroz naše napore. Moramo naučiti, poput Mojsija, »da je čovjek ništa«¹⁵ sam po sebi, ali da je »Bogu sve moguće«.¹⁶

Isus Krist je savršen primjer poniznosti

U ovome, kao i u svemu ostalom, Isus Krist je naš savršen primjer. Dok je Lucifer nastojao promijeniti Očev naum spasenja i steći čast za sebe, Spasitelj je rekao: »Oče, budi volja tvoja i nek ti je slava u vjekove«.¹⁷ Unatoč svojim veličanstvenim sposobnostima i postignućima, Spasitelj je uvijek bio krotak i ponizan.

Braćo, mi obnašamo »Sveto Svećeništvo po redu Sina Božjega«.¹⁸ Svećeništvo je vlast koju Bog udjeljuje ljudima na Zemlji da djeluju za njega. Kako bismo primijenili njegovu moć, moramo nastojati biti poput Spasitelja. To znači da u svim stvarima trebamo nastojati izvršavati volju Oca, kao što je Spasitelj to činio.¹⁸ To znači da svu slavu dajemo Ocu, kao što je Spasitelj to činio.²⁰ To znači da gubimo sebe u služenju drugima, kao što je Spasitelj to činio.

Oholost je prekidač koji isključuje svećeničku moć.²⁰ Poniznost je prekidač koji ju uključuje.

Budite ponizni i puni ljubavi

Pa kako ćemo pobijediti ovaj grijeh oholosti koji je toliko rasprostranjen i tako uništavajući? Kako ćemo postati ponizniji?

Skoro je nemoguće da budemo uzdignuti u oholosti kada su nam srca puna ljubavi. »Nitko ne može pomagati u tom djelu ako nije ponizan i pun ljubavi.«²² Kada gledamo svijet oko nas kroz leće čiste ljubavi Kristove, mi tek počinjemo uviđati poniznost.

Neki pretpostavljaju da poniznost znači sebe kritizirati. Poniznost ne znači uvjeriti sebe da smo bezvrijedni, beznačajni ili nevažni. Niti to znači zanijekati ili zanemariti talente koje nam je Bog dao. Nećemo otkriti poniznost ako o sebi mislimo lošije; poniznost ćemo otkriti ako o sebi mislimo manje. Ona dolazi kada svom radu pristupamo sa stavom služenja Bogu i našim bližnjima.

Poniznost usmjerava našu pozornost i ljubav prema drugima i prema ciljevima Nebeskog Oca. Oholost čini suprotno. Oholost crpi svoju energiju i snagu iz dubokih izvora sebičnosti. Onog trenutka kada prestanemo biti opterećeni samima sobom i sebe izgubimo u služenju, naša se oholost smanjuje i počinje umirati.

Moja draga braćo, ima toliko potrebitih ljudi na koje možemo misliti umjesto na sebe. I molim vas, nikada nemojte zaboraviti svoju obitelj, svoju suprugu. Ima toliko načina na koje možemo služiti. Nemamo vremena biti zaokupljeni sobom.

Jednom sam posjedovao olovku koju sam volio koristiti tijekom moje karijere kao zrakoplovni kapetan. Jednostavnim okretanjem osovine mogao sam odabrati jednu od četiri boje. Olovka se nije žalila kada sam želio koristiti crvenu tintu umjesto plave. Nije mi govorila: »Radije ne bih pisala nakon 22 sata, po gustoj magli ili na velikim visinama«. Olovka nije govorila: »Upotrijebi me samo za važne dokumente, a ne za svakodnevne zadatke.« S najvećom pouzdanošću provodila je svaki zadatak koji mi je trebao, bez obzira kako važan ili beznačajan. Uvijek je bila spremna služiti.

Na sličan smo način mi oruđa u rukama Božjim. Kad je naše srce na pravom mjestu, ne žalimo se da nam je dodijeljen zadatak nedostojan naših sposobnosti. Rado služimo gdje god je potrebno. Kada to činimo, Gospodin nas može iskoristiti u postizanju svoga djela na načine izvan našeg razumijevanja.

Dopustite mi da završim riječima predsjednika Ezre Tafta Benosna u nadahnutoj poruci prije 21 godinu:

»Oholost je veliki kamen spoticanja prema Sionu.

»Moramo očistiti unutarnju posudu svladavanjem oholosti...²³

Moramo se prepustiti 'porivima Svetoga Duha,' odbaciti oholog 'naravnoga čovjeka', postati svetac 'pomirenjem Krista Gospodina' te 'poput djeteta odan, krotak, ponizan'.²⁴

Bog želi ponizan narod. ... 'Blago onima koji se ponize, a nisu prisiljeni biti ponizni.'²⁵

Izaberimo biti ponizni. Mi to možemo biti. Znam da možemo.«²⁶

Moja voljena braćo, slijedimo primjer našeg Spasitelja i radije posegnimo da bismo služili umjesto da tražimo nagrade i ljudsku slavu. Moja je molitva da prepoznamo i iskorijenimo nepravednu oholost u našim srcima i da je zamijenimo »pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću [i] blagošću«.²⁷ U ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1.

Vidi Ezra Taft Benson, »Beware of Pride«, *Ensign*, svibanj 1989, 4.

2.

3. Nefi 11:7

3.

Alma 29:9

4.

Vidi 2. Solunjanima 1:4

5.

Vidi Alma 26

6.

Ezra Taft Benson, *Ensign*, svibanj 1989, 6.

7.

Vidi Matej 22:36–40

8.

Vidi Alma 31:21

9.

Nauk i savezi 76:25

10.

Izreke 13:10

11.

1. Petrova 5:5

12.

Moroni 7:44

13.

1. Korinćanima 1:27

14.

Nauk i savezi 1:19

15.

Mojsije 1:10

16.

Matej 19:26

17.

Vidi Mojsije 4:1–2

18.

Nauk i savezi 107:3

19.

Vidi Ivan 8:28–29

20.

Vidi Ivan 17:4

21.

Vidi Nauk i savezi 121:34–37

22.

Nauk i savezi 12:8

23.

Vidi Alma 6:2–4; Matej 23:25–26

24.

Mosija 3:19; vidi i Alma 13:28

25.

Alma 32:16

26.

Ezra Taft Benson, *Ensign*, svibanj 1989, 6–7.

27.

1. Timoteju 6:11

Liahona

studeni 2010.